

702 Kr. plus 59 Kr. eller i alt 761 Kr. Efter Forligsforslaget forhøjer man vel Dyrtidstillæget, men samtidig nedsættes den faste Takst, saa at de tilsvarende Tal bliver henholdsvis 504 Kr. plus 66 Kr., eller i alt 570 Kr. — altsaa 29 Kr. mindre — og 648 Kr. plus 66 Kr. eller i alt 714 Kr. — altsaa 47 Kr. mindre end efter Ministerens Forslag. Tendensen er stadig den samme, stadig Nedsættelse i Forhold til Ministerens Forslag.

I Købstæderne stiller Forholdet sig langt mere grelt, navnlig naturligvis, fordi den højtærede Minister havde foreslaaet de to Skalaer, hvorom jeg uden Overdrivelse tør sige, at i alle de større Kommuner, hvor der er et socialistisk Flertal, vilde man have valgt den højeste Skala og være kommet op paa Understøttelser, der vel langt fra vilde naa de nuværende, men dog kommer op i Nærheden af dem. I det Forligsforslag, der nu foreligger, har man kun beholdt den laveste Skala. Sammenligner man Tallene, vil det komme til at stille sig paa følgende Maade. Ministeren foreslaar i Skala I 960 Kr. for de 65-aarige, stigende til 1 248 Kr. — jeg taler stadig om det Tilfælde, at begge Ægtefællerne er 65 Aar. Ved at stryge den første Skala gør man Alderdomsunderstøttelsen 120 Kr. ringere for de 65-aarige og 150 Kr. ringere for de 68-aarige. Men ogsaa Skala II er blevet betydeligt forringet. Ministeren foreslog i Skala II 840 henholdsvis 1 092 Kr. plus 92 Kr. i Dyrtidstillæg. Det vil give en Alderdomsunderstøttelse af 932 Kr. for de 65-aarige og 1 184 Kr. for de 68-aarige. Efter Forligsforslaget er man gaaet ned til 804, henholdsvis 1 038 Kr. plus 132 Kr. i Dyrtidstillæg. Dette giver 936 Kr. for de 65-aarige, hvilket ganske vist er et Par Kroner mere end efter, hvad Ministeren foreslog. Til Gengæld er der efter Forligsforslaget med Hensyn til de 68-aarige sat et Maksimum af 1 170 Kr., det er 14 Kr. mindre end efter Ministerens Forslag.

Ser man hen til de daarligst stillede, det er de Tilfælde, hvor Konen er 65 Aar, men Manden ikke har naaet denne Alder, skulde der efter Ministerens Forslag ydes disse Folk 420 Kr. straks og 546 Kr. forsaa vidt de ventede; til de blev 68 Aar, plus 46 Kr. i Dyrtidstillæg, altsaa henholdsvis 466 og 592 Kr. Efter Forligsforslaget er de tilsvarende Tal 468 og 488 Kr., altsaa omtrent de samme.

For Landkommunernes Vedkommende foreslog Ministeren som alt nævnt en tredje Skala; hvoraf den øverste faldt sammen med den laveste Skala for Købstadkommunerne. Disse to øverste Skalaer er

imidlertid blevet kasseret ved det Forligsforslag, der foreligger, og tredje Skala er bibeholdt med de samme Takster som foreslaaet af Ministeren. Saa er Dyrtidstillæget blevet forhøjet, for saa vidt som man nu til et Ægtepar, hvor begge Ægtefæller er 65 Aar, yder — ikke, som den ærede Ordfører for Venstre (Hedegaard) sagde, 12 Kr. om Maaneden, men i alt 132 Kr. om Aaret. Er kun den ene Ægtefælle fyldt 65, er Dyrtidstillæget kun det halve, altsaa 66 Kr. — Hvis man tænker sig det Forhold, at en Landkommune havde valgt Skala I — det vilde ikke have været oppe i Hr. Vesteragers Valgkreds, det er jeg ganske klar over; men der findes Landkommuner omkring København, Aarhus, Vejle, Odense og Aalborg, der er saa gennemsyrede af Socialismen, at de har et socialdemokratisk Flertal, og hvor man utvivlsomt vilde være nødsaget til at vælge Skala I for at komme saa nær op til Bykommunen som vel muligt, og ogsaa havde gjort det med Glæde —, saa vilde man efter Ministerens Forslag have kunnet yde et Ægtepar i 65 Aars Alderen 840 Kr. og dertil 92 Kr. i Dyrtidstillæg, i alt 932 Kr.; og for saa vidt de havde ventet til det 68de Aar, vilde man have kunnet yde dem 1 092 plus 92 Kr., i alt 1 184 Kr. Hvis man tager det foreliggende Forligsforslag, hvor man kun kan benytte Skala III., eller hvor der kun findes een Skala, den tidligere Skala III., stiller Forholdet sig saaledes, at et 65-aarigt Ægtepar faar 600 Kr. plus 132 Kr. i Dyrtidstillæg, i alt 732 Kr., hvilket er 200 Kr. mindre, end det vilde have kunnet faa efter Ministerens Forslag. For saa vidt de venter til 68 Aars Alderen vil de nu kunne faa 780 Kr. plus 132, i alt 912 Kr., eller 272 Kr. mindre end efter Ministerens Forslag.

Og ser vi paa, hvorledes det stiller sig for de daarligst stillede, de Ægtepar, hvor kun Konen er 65 Aar, vilde de efter Ministerens Forslag kunne faa 462 plus 46 Kr. eller 508 Kr. Efter Forligsforslaget faar de kun 300 Kr. plus 66 Kr. eller 366 Kr. i alt, det vil sige 142 Kr. mindre end efter Ministerens Forslag. For saa vidt de venter til det 68de Aar, vil Tallene være 592 og 456, eller 136 Kr. mindre end efter Ministerens Forslag.

Det ses altsaa, at der kan være nogen Grund til den Udtalelse, der kom fra mit Partis Ordfører angaaende Ministerens Sindelag; men jeg vil gerne føje til: Det er ikke tilstrækkeligt at have et godt Sindelag, det er jo ret platonisk overfor dem, der skal have Understøttelserne. Kan man